

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

19

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 50 χρόνια

Γράφει ο Γ. Χατζηβασίλης

Μέρος 17 - ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
Τί μέλλει γενέσθαι;

Ολα τα καλά έχουν τέλος και καθώς τερμάτιζε η 10ετία τού '90, ο διευθυντής - αρχισυντάκτης τού «Κόσμου», Γιώργος Μεσσάρης, έδειχνε σημεία κόπωσης αν όχι και βαρυεστημάρας ύστερα από τα πολλά χρόνια σκληρής δουλειάς στο τιμόνι τής εφημερίδας. Συχνά μού έλεγε ότι θέλει ν' αποχωρήσει και να τον αντικαταστήσω, αλλά δεν με ενδιέφερε καθόλου η πρότασή του, όμως δραματικές εξελίξεις μάς πρόλαβαν, όταν ο ιδιοκτήτης τού «Κόσμου», Δημήτρης Γκόγκος, αποφάσισε να πωλήσει την εφημερίδα. Τον Δεκέμβριο 1998 βρέθηκε αγοραστής ο Δημήτρης Σκουλούδης, ένας μεγαλέμπορος καυσίμων που φαινόταν να έχει τεράστια αποθέματα χρημάτων.

Ο Μεσσάρης, όμως, δεν είδε με καλό μάτι την αλλαγή ιδιοκτησίας και επειδή οι νεκροί δεδικαίωνται, δεν πρόκειται ν' ασχοληθώ με την αρνητική πλευρά τής ιδιόρρυθμης προσωπικότητας τού Σκουλούδη.

Ο άνθρωπος είχε μια ακόρεστη δίψα για δημοσιότητα και όταν άρχισε ν' αρθρογραφεί εξελίχθηκε σε ανεξέλεγκτο κανόνι.

Με αυτά τα δεδομένα, η νέα χιλιετία άρχισε πολύ άσχημα για τον «Κόσμο» με την αποχώρηση τού Γιώργου και τής Τζόαν Μεσσάρη, διπλό πλήγμα για μια εφημερίδα που προσπαθούσε να βρει τον βηματισμό της με νέο ιδιοκτήτη. Από σύμπτωση, ο Γιώργος και η Τζόαν Μεσσάρη παραιτήθηκαν από τον «Κόσμο» στις 18 Ιανουαρίου 2000, την ίδια μέρα που παραιτήθηκαν το 1978 από τον «Κήρυκα».

Ομως το μεγάλο πρόβλημα που ανέκυψε για τον «Κόσμο» ήταν η δικαστική καταδίκη του Σκουλούδη και ένα τεράστιο πρόστιμο για μια υπόθεση η οποία είχε να κάνει με την εμπορία καυσίμων που τον λύγισε οικονομικά και ηθικά και ύστερα από πολλές διαφωνίες μας αποχώρησα πεπεισμένος ότι ο «Κόσμος» δεν είχε μέλλον.

Τον καιρό εκείνο τον «Κόσμο» τύπωνε ο Θεόδωρος Σκάλκος και όπως φαίνεται η εφημερίδα μας τού χρωστούσε πολλά χρήματα, τα οποία αμφισβήτησε ο Σκουλούδης και κατέληξαν στα δικαστήρια. Το 2002 ο Θήρα έχασε τη δίκη και επειδή δεν παρακολουθούσα την εξέλιξή της, μου τηλεφώνησε ο Γιώργος Τσερδάνης για να μού πει ότι την εφημερίδα ανέλαβαν ο Θεόδωρος και η Αναστασία Κωνσταντίνου και να με ρωτήσει αν ενδιαφέρομαι για την αρχισυνταξία. Φυσικά, ποτέ δεν ενδιαφερόμουν για τη θέση αυτή, αλλά ούτε περίμενα την εξέλιξη, επειδή τον Θεόδωρο

Κωνσταντίνου γνώριζα μόνο από τα γήπεδα τού γκολφ όπου έκανα περίπατο με τους παίκτες και δεν ήξερα ότι ενδιαφερόταν για τον «Κόσμο».

Στην πρώτη μας συνάντηση με τον Θεόδωρο και την Αναστασία Κωνσταντίνου για την επιστροφή μου στον «Κόσμο», μού είπαν ότι ανάλαβαν την έκδοση τού «Κόσμου» σαν προσφορά τους στην παροικία για να μην κλείσει. Ακόμη μού ανακοίνωσαν ότι αρχισυντάκτης θα ήταν ο Γιώργος Τσερδάνης και δεν είχα αντίρρηση, αφού είχαμε συνεργαστεί στενά στο παρελθόν και αναμφισβήτητα είχε τις γνώσεις και την πείρα.

Αλλά ενώ ο «Κόσμος» γλίτωσε στο χείλος του γκρεμού με τη σωτήρια παρέμβαση τής οικογένειας Κωνσταντίνου, ο «Κήρυκας» δεν ήταν τόσο τυχερός.

Οταν παραιτήθηκα από τον «Κόσμο», ο Θεόδωρος Σκάλκος είχε ήδη αγοράσει το κτήριο με τα μηχανήματα ενός από τα μεγαλύτερα τυπογραφεία τού Σίδνεϊ και με κάλεσε εκεί για να συζητήσουμε την επιστροφή μου στον «Κήρυκα». Το κτήριο ήταν εντυπωσιακό και ο Θήρα είχε ήδη αρχίσει τις μεταρρυθμίσεις όπως συνήθιζε όσα χρόνια τον γνώριζα αλλά η ατμόσφαιρα έμοιαζε περισσότερο με μαυσωλείου και με ανησύχησε. Από καλοπροσαίρετο ενδιαφέρον τον ρώτησα αν είχε μελετήσει τις προοπτικές και με διαβεβαίωσε ότι είχε εξασφαλίσει μεγάλες δουλειές, αλλά δεν πείστηκα και έφυγα με μεγάλους ενδοιασμούς, αφού απέρριψα την περίπτωση συνεργασίας μας.

Οι υποψίες μου επαληθεύτηκαν όταν άρχισα να μαθαίνω πως τα πράγματα δεν πήγαιναν καλά στο αντίπαλο στρατόπεδο, μέχρι που έσκασε η βόμβα και ένα πρωί ο «Κήρυκας» σταμάτησε να κυκλοφορεί. Για ένα διάστημα ο «Κόσμος» μονοπωλούσε τον παροικιακό Τύπο, όμως δεν το εκμεταλλεύθηκε εμπορικά. Η ξαφνική «μεταγραφή» τού Γιώργου Τσερδάνη στον «Κήρυκα» το 2008, ομολογώ ότι με ανησύχησε όχι μόνο επειδή χάσαμε έναν πολύτιμο συνεργάτη, αλλά και επειδή θα ενίσχυε τους αντιπάλους μας σαν η «καινούργια σκούπα».

Αντί, όμως, να περιμένουμε την αντεπίθεση αποφασίσαμε να οχυρωθούμε με βελτιώσεις στην εφημερίδα και την εκμετάλλευση των ταλέντων που διαθέταμε, με πρώτη την Άννα Αρσένη, τον Παναγιώτη Νικολάου, τον Θοδωρή Περρή και τη Ματίνα Μπουτσικάκη, ενώ ενισχυθήκαμε με τον Σάββα Λιμνατίτη και τη συνεργασία τού Παύλου Θεοδωρακόπουλου.

Όλες οι βελτιώσεις, όμως, στις δύο εφημερίδες τής παροικίας μας δεν πρόκειται να καλύψουν το γεγονός ότι έρχονται δύσκολα χρόνια για τον

«Εφημερίδα δεν είναι ένα άσπρο χαρτί μουτζουρωμένο με μελάνι για να τυλίγουμε τα σκουπίδια. Είναι ζωντανό πράγμα που πρέπει να σεβόμαστε γιατί είναι δάσκαλος που σε διδάσκει, δημόσιος κήρυκας που σε ενημερώνει, επιθεωρητής που ελέγχει τα πάντα, διασκεδαστής για να σε ψυχαγωγεί, πιστός φίλος που σου κρατά παρέα και τέλειο συμπλήρωμα του καφέ».